

[Egon Jensen.]

at man binder et beløb, som flyttes fra én sparekassebog til en anden, kan udløse en belønning. Det har været hævdet, at ordningen betyder, at folk har interesseret sig mere for obligationskøb end tidligere, og dermed har været med til at hæve kursen en smule. Man har dog ikke her kunnet konstatere eller dokumentere nogen nyopsparing, og heller ikke om de bundne obligationsbeløb er bundet på bekostning af anden pengeplacering.

Ved første behandling sagde jeg, at hvis man skal have en begunstigelse af opsparringen, må det i hvert fald være skattebilletten helt uvedkommende, og der må virkelig være tale om en opsparring. Det kan ikke være rigtigt at begunstige en slags opsparring, der er af meget tvivlsom karakter, og som formodentlig oven i købet koster staten mere, end der bliver til rest til eventuel nyopsparing. Man vil nok fra oppositionen hævde, at den skrivelse, som udvalget har modtaget fra nationalbankdirektøren, og som er vedhæftet betænkningen, giver den ret; men man bør nok så meget hæfte sig ved skrivelsens konklusion, hvori det siges:

„Uanset at ordningen har stimuleret interessen for placering i obligationer i en bredere kreds af befolkningen, er det ikke muligt at sige noget sikkert om, i hvilket omfang dette er sket på bekostning af andre placeringsformer, og derfor heller ikke noget om betydningen for den samlede private opsparring.“

Det er altså den konklusion, som nationalbankdirektøren drager i den skrivelse, udvalget har fået.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine bemærkninger ved første behandling. Vi kan tiltræde finansministerens ændringsforslag om, at bindinger, som er foretaget til og med 25. maj, kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst. Så kan der i hvert fald ikke være tale om tilbagevirkende kraft i lovgivningen her.

Vi noterer i øvrigt med tilfredshed, at

det radikale parti nu er enigt i at ophæve kapitalbindingsordningen.

Vi kan også tiltræde finansministerens ændringsforslag om bibeholdelse af 2.500 kr.s fradraget i renteforsikringsloven. Vi må erkende, at folk i tillid til gældende regler kan have tegnet kapital- og pensionsforsikringer inden for denne ramme, og da det vil være næsten ugørligt for administrationen at kontrollere dem, der skal have 2.500 kr.s fradrag, og dem, der kun skal have 1.500 kr.s fradrag, har finansministeren valgt at blive stående ved de 2.500 kr.

Finansministeren vil i øvrigt i næste folketingsår stille forslag til revision af renteforsikringsloven, og i denne forbindelse vil der ske en almindelig gennemgang af de gældende fradragsbestemmelser med henblik på, om der skal foretages ændringer af disse.

Vi må anbefale at stemme imod det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag, som betyder, at kapitalbindingsordningen bevares, men med et ensartet procentnedslag i skatten. Det vil skabe en række problemer af administrativ karakter og ændrer kun én side af den uheldige form. Vi kan til næste år få lejlighed til at drøfte, om vi skal have begunstigede opsparingsordninger, og hvordan vi eventuelt skal have dem.

I øvrigt vil jeg gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, nemlig at der jo stadig væk er en række muligheder såsom børneopsparingskonti og selvpensioneringskonti, som ikke omfattes af lovforslagene her.

Jeg kan altså på mit partis vegne anbefale at stemme for ministerens ændringsforslag og imod det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag.

Liberal centrum har stillet 2 ændringsforslag, som går ud på, at ordningen først ophæves med udgangen af dette år, ud fra den betragtning, at det ikke er tilstrækkelig sandsynliggjort, at disse indskud ikke har større betydning for den samlede opsparring. Jeg tror ikke, at dette forhold ændres ved